ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ G. FEDERICO MANCINI της 23ης Σεπτεμβρίου 1986 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Με προσφυγή που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 1985 η εταιρία Sideradria SpA, ιταλική επιχείρηση παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής, ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο ύψους 768 404 ECU που της επέβαλε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Με την εν λόγω απόφαση (της 19ης Δεκεμβρίου 1984) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι υπερέβη τις ποσοστώσεις παραγωγής που είχαν καθοριστεί για το τέταρτο τρίμηνο του 1982, καθώς και τις ποσότητες προϊόντων σιδήρου που μπορούσε να διαθέσει στην κοινή αγορά κατά τη διάρκεια του τελευταίου τριμήνου του 1981 και των τεσσάρων τριμήνων του 1982.

Είναι η δεύτερη φορά που επιβάλλονται κυρώσεις στη Sideradria σε διάστημα ολίγων μηνών. Υπενθυμίζω ότι η εταιρία είχε αμφισβητήσει και την επιβολή των αρχικών κυρώσεων που οφειλόταν στη μη τήρηση της ποσόστωσης παραδόσεως για το τρίτο τρίμηνο του 1981· πάντως, με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1985 στην υπόθεση 67/84 (Συλλογή 1985, σ. 3983), το Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα περί ακυρώσεως του προστίμου, περιοριζόμενο σε ελαφρά μείωση του ύψους του προστίμου. Η παρούσα δίκη έχει πολλά κοινά σημεία με εκείνη τη διαφορά· για το λόγο αυτό θα αναφερθώ συχνά στην απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο, καθώς και στις προτάσεις που ανέπτυξα στις 21 Μαΐου 1985.

2. Στις 19 Αυγούστου 1982 η Επιτροπή χορήγησε στη Sideradria αναδρομικά ποσοστώσεις παραγωγής για τα δύο τελευταία τρίμηνα του 1981 και για τα τρία πρώτα του 1982. Οι πρόσθετες αυτές ποσοστώσεις, με τις οποίες θα μπορούσε η εταιρία να τακτοποιήσει τα πλεονάσματα παραγωγής για τα οποία ευθυνόταν μέχρι τότε (βλέπε παράγραφο 2 των προτάσεών μου), δεν ήταν δυνατό να μεταφερθούν πέραν του τρίτου τριμήνου του 1982, δηλαδή πέραν της περιόδου για την οποία χορηγήθηκαν. Πάντως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1982 η Sideradria όχι μόνο δεν τήρησε την παραγωγή που της καθορίστηκε, αλλ' εξακολούθησε τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραδόσεως του τέταρτου τρίμηνου του 1981 και όλων των τεσσάρων τριμήνων του 1982, με αποτέλεσμα να εκδοθεί η απόφαση περί επιβολής κυρώσεων στην οποία προαναφέρθηκα, στη συνέχεια δε να ασκηθεί προσφυγή εκ μέρους της εταιρίας προς την οποία απευθυνόταν η απόφαση.

3. Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση κατ' αυτής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν θα είχε διαπράξει την παράβαση που της προσάπτεται, αν η Επιτροπή της είχε επιτρέψει να μεταφέρει « και στα τρίμηνα που ακολούθησαν το τρίτο τρίμηνο του 1982 » τις ποσοστώσεις που δεν είχαν χρησιμοποιηθεί. Επειδή δεν δόθηκε συνέχεια στη σχετική αίτησή της, η Sideradria δεν έπρεπε να υποστεί κυρώσεις για το λόγο και μόνο ότι παρήγαγε, και μετά την ταχθείσα προθεσμία, ποσότητες σιδήρου κυκλικής διατομής που της είχε χορηγήσει αναδρομικά αυτό το ίδιο όργανο ελέγχου. Εν πάση περιπτώσει, η εταιρία φρονεί ότι η συμπεριφορά της πρέπει να θεωρηθεί ορθή κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ), της απόφασης 1696/82/ΕΚΑΧ της 30ής Ιουνίου 1982 (ΕΕ L 191, σ. 1). Η διάταξη αυτή ορίζει πράγματι ότι « σε περίπτωση κατά την οποία μία επιχείρηση δεν πραγματοποίησε τις ποσοστώσεις παραγωγής της κατά το αντίστοιχο τρίμηνο, η Επιτροπή δύναται, εφόσον η επιχείρηση αποδείξει ότι υπήρχαν λόγοι ανωτέρας βίας, να (της) επιτρέψει τη μεταφορά του συνόλου των ποσοστώσεων που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ».

* Μετάφραση από τα ιταλικά.

Τα επιχειρήματα αυτά είναι απορριπτέα. Πράγματι, το να υποστηρίζεται ότι η προθεσμία που καθορίστηκε για τη μεταφορά των πρόσθετων ποσοστώσεων ήταν ανεπαρκής ισοδυναμεί με αμφισβήτηση της νομιμότητας του μέτρου που όρισε την εν λόγω προθεσμία. Στηριζόμενος, πάντως, στη νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε τη σκέψη 15 της αναφερθείσας απόφασης της 12ης Δεκεμβρίου 1985), έχω να παρατηρήσω ότι η απόφαση της 19ης Αυγούστου 1982 κατέστη από καιρό οριστική και η ενδιαφερόμενη επιχείρηση δεν μπορεί, συνεπώς, να επικαλεστεί την έλλειψη νομιμότητάς της στο πλαίσιο της ακύρωσης του προστίμου. Καθ' όμοιο τρόπο, πρέπει να απορριφθεί η επίκληση της ανώτερης βίας. Στην πραγματικότητα η προσφεύγουσα δεν αναφέρει τους λόγους που την εμπόδισαν να τηρήσει την προθεσμία που της χορηγήθηκε για τη μεταφορά των πρόσθετων ποσοστώσεων, αλλ' ούτε και τους μνημονεύει στην αίτησή της παρατάσεως που υπέβαλε τότε στην Επιτροπή.

Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση σχετικά με τη μη τήρηση των προς παράδοση ποσοτήτων κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1981 και κατά τα τέσσερα τρίμηνα του 1982, διαπιστώνω ότι η Sideradria επαναλαμβάνει τους λόγους που επικαλέστηκε ήδη στο πλαίσιο της υπόθεσης 67/84 και συγκεκριμένα:

α) κατάδηλη ανισότητα μεταξύ ποσοστώσεων παραγωγής και ποσοστώσεων παραδόσεως·

β) μη εφαρμογή ή εσφαλμένη εφαρμογή των διορθωτικών μέτρων που προβλέπει ο κοινοτικός νομοθέτης για τις επιχειρήσεις σιδήρου και χάλυβα που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες εξαιτίας του προηγούμενου συστήματος υπολογισμού των ποσοστώσεων (άρθρο 8, παράγραφος 2, της απόφασης 1831/81/ΕΚΑΧ, της 24ης Ιουνίου 1981, ΕΕ L 180, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2804/81/ΕΚΑΧ, της 23ης Σεπτεμβρίου 1981, ΕΕ L 278, σ. 1, και άρθρο 14 της απόφασης 234/84/ΕΚΑΧ, της 31ης Ιανουαρίου 1984, ΕΕ L 29, σ. 1)·

γ) μη εκτίμηση ορισμένων σφαλμάτων σχετικά με τα λογιστικά στοιχεία που διέπραξε η επιχείρηση και αλλοίωσαν σε βάρος της τα στοιχεία αναφοράς για τον καθορισμό των ποσοστώσεων.

Όμως, με την απόφασή του της 12ης Δεκεμβρίου 1985 το Δικαστήριο έκρινε τους δύο πρώτους λόγους απαράδεκτους και τον τρίτο αβάσιμο. Η ίδια λύση επιβάλλεται mutatis mutandis και στην προκειμένη υπόθεση· περιττεύει, συνεπώς, να επαναλάβω τους λόγους που την υπαγορεύουν (βλέπε εξάλλου τις προτάσεις μου στην υπόθεση 67/84).

4. Απομένει έτσι να εξεταστεί αν η επιβληθείσα ποινή ανταποκρίνεται στην σοβαρότητα της παράβασης. Ως προς αυτό, βλέπω στην απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 1984 ότι, λαμβάνοντας υπόψη την εξαιρετικά σοβαρή οικονομική κατάσταση στην οποία περιήλθε η επιχείρηση, ο αντιπρόεδρος Davignon θεώρησε δίκαιο να μειώσει το συνήθη συντελεστή του προστίμου από 75 σε 20 ECU ανά τόνο. Η Sideradria, αν και υποτροπίασε σε σύντομο χρονικό διάστημα, έτυχε κατ' αυτό τον τρόπο γενναιόδωρης μεταχειρίσεως. Δεν αντιλαμβάνομαι τι θα μπορούσε να ωθήσει το Δικαστήριο να υπερβεί την επιείκεια που επέδειξε ήδη το όργανο ελέγχου.

5. Με βάση τις παρατηρήσεις που προηγήθηκαν, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Sideradria SpA στις 12 Φεβρουαρίου 1985, και να καταδικάσει, δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.